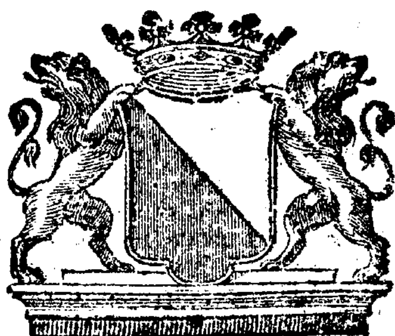
N°. 1815. N°. 65.

UTRECHTSCHE COURANT.

Woensdag den 31. Mei.

ITALIEN.

GENUA *den* 14. *Mei.* De Engelsche Siciliaansche Expeditie, welke zich dezer dagen van Messina in Zee heeft moeten begeven, bestaat uit 6000 man Engelsche Troepen, 15000 Sicilianen, en een Legioen dappere Calabrezen, wier verknogtheid aan de Persoon van hunnen wettigen Souverein, geen oogenblik twijffelachtig geweest is. De Koning bevindt zich aan het Hoofd van dit Leger, hetwelk ten vurigsten verlangt om tegen *Murat* in het strijdperk te treden. Deze Expeditie, zoo als ook de Landing, zal door een Esquader, bestaande uit eenige Schepen van Linie, Fregatten en andere kleindere Vaartuigen, beschermd worden. Reeds hebben er zeer veelvuldige korrespondentien met de bewoonderen van de Kusten van het Koningrijk van Napels plaats, welken alle gezind zijn, om zich, bij de aankomst van die Armée, voor de goede zaak te verklaren. Men beschouwt de herstelling van Koning *Ferdinand*, op den Troon van Napels, als eene gebeurtenis, die voorzeker voor den 1sten Junij zal plaats hebben.

Volgens berigten uit Barcelona, door een Koopvaardijschip alhier aangebragt, bevond zich het Hoofdkwartier van de Spaansche Armée te Figuières; bij aanhoudenheid kwamen bij dezelve nieuwe Troepen uit Katalonien aan, alwaar men werklijk bezig was verscheidene Korpsen van Miquelets en andere, voor de Gebergten inzonderheid berekende ligte Troepen, te organiseren. Z. M. de Koning van Spanjen en zijnen Broeder den Infant Don *Carlos*, wierden binnen kort te Barcelona te gemoet gezien.

ZWITZERLAND.

LAUSANNE *den* 15. *Mei.* Laatstleden Vrijdag, is de Oostenrijksche Majoor, Baron *von Langenau*, uit Weenen alhier aangekomen. Hij hadt zijne reize met den meesten spoed voortgezet, en was gelast, om zekeren Franschen Officier, den Heer de *Mennevat*, die zich te Schonnbrun, bij de Aartshertoginne *Maria Louisa* bevond, over de grenzen te brengen. Gezegde Oostenrijksche Majoor, te Bazel eenige uren vertoefd hebbende, heeft den aan hem toebetrouwden Officier, over de grenzen gebragt en in staat van veiligheid gesteld.

Den 11. dezer zijn er te Lyon verscheidene Personen gearresteerd, onder dewelken zich de Heeren *Laffeniere*, Vader en Zoon, bevinden, welke men beschuldigd de Proclamatien van *Lodewijk den* XVIII. en die der verbondene Mogendheden, uitgestrooid te hebben; ook heeft men bij hun, onder anderen 24 witte Kokardes en een Vaandel van dezelve kleur gevonden.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 18. *Mei.* Het volgend Extract uit het Proces Verbaal van de Conferentien der hooge geallieerde Mogendheden, die het Traktaat van Parijs onderteekend hebben, ziet thans het licht, hetzelve is van den volgenden inhoud:

Conferentie van den 12. *Mei* 1815.

De Commissie den 9. dezer benoemd en gelast om te onderzoeken of het, na de gebeurtenissen welke er plaats gehad hebben na de terugkomst van *Napoleon Buonaparte* in Frankrijk, en volgens de stukken die te Parijs, na de Declaratie die de Mogendheden, op den 13. Maart ll. tegen hem hebben uitgevaardigd, noodig zoude zijn, eene nieuwe Declaratie te doen? heeft in de zitting van dien dag, het volgend Rapport uitgebragt:

Rapport van de Commissie.

De Declaratie, den 13. Maart ll. tegen *Napoleon Buonaparte*, en zijne aanhangelingen, door de Mogendheden, die het Traktaat van Parijs geteekend hebben, publiek gemaakt, na zijne terugkomst in Parijs, is, onder verschillende gedaanten, door diegeenen welke daartoe benoemd waren, in overweging genomen; deze overwegingen zijn algemeen bekend; zoo als ook een brief, die hij aan alle de Souvereinen gezonden heeft, terwijl de Nota door den Hertog van *Vicenza*, aan de Chefs van de Kabinetten van Europa, insgelijks door hem publiek gemaakt is, en zulks wel met het duidelijk oogmerk, om daardoor invloed op de algemeene denkwijs te hebben, en die te misleiden; zoo heeft de Commissie, in de zitting van den 9. dezer, gelast, om derzelver gevoelen dienaangaande uittebrengen, besloten, dat men in de bovengenoemde publiek gemaakte stukken, de Declaratie van den 13. Maart, poogt te ontzenuwen, als daar in vooronderstellende:

1. Dat deze Declaratie, gerigt tegen *Buonaparte*, in een tijdstip dat zijne ontscheping op de kusten van Frankrijk, niet toepasselijk was, thans nu hij zich van de teugels der Regering, zonder openlijken tegenstand, heeft meester gemaakt, en dit overtuigend den wil der Natie aan den dag legt, hij niet alleen in zijne oude regten met betrekking tot Frankrijk teruggekeerd is, maar dat zelfs de vraag van de wettigheid van zijne regering heeft opgehouden tot den kring der Mogendheden te behooren.

2. Dat hij, door het aanbieden van het Traktaat van Parijs te bekragtigen, alle aanleiding tot eenen oorlog tegen hem, afweerde.

De Commissie is inzonderheid gelast geweest, in overweging te nemen:

1. Of de omstandigheid van *Buonaparte* met betrekking tot de Europische Mogendheden, door zijne komst in Parijs en door de omstandigheden die het welgelukken van zijne wederbezitneming van den troon van Frankrijk, vergezeld hebben, veranderd is;

2. Of het aanbod van de bekragtiging van het Traktaat van Parijs van den 31. Mei 1814, de Mogendheden kan doen besluiten, tot het aannemen van een stelsel, verschillende van dat, hetwelk bij de Declaratie van den 13. Maart, door hun omhelst is;

3. Of het noodzakelijk is, eene nieuwe Declaratie ter bevestiging, of nadere bepaling van die van den 13. Maart, te doen?

De Commissie, deze vragen in rijpe overweging genomen hebbende, biedt aan de Vergadering der Gevolmagtigden het volgend resultaat van derzelver deliberatien aan:

Eerste Vraag.

Is de omstandigheid van Buonaparte *met betrekking der Europische Mogendheden, door de eerste gelukkige gevolgen van zijne onderneming, of door de gebeurtenissen welke sedert in Parijs plaats gehad hebben, veranderd?*

De Mogendheden, onderrigt van de ontscheping van *Buonaparte* in Frankrijk, hebben in hem niets anders kunnen zien, dan een man, die zich gewapenderhand op het Fransche grondgebied begaf, met oogmerk alleen, om het gevestigde Gouvernement overhoop te werpen, het Volk oproerig te maken, de Armée tegen derzelver wettigen Souverein in opstand te brengen, en door het overweldigen van den titel van Keizer (1) zich die straffen op den hals te halen, die door de wetten op dergelijke ondernemingen gesteld zijn; een man die misbruik makende van de goede trouw der Souvereinen, een heilig verdrag geschonden heeft; een man eindelijk, die over het gelukkig en gerustgenietend Frankrijk, alle de rampen van eenen binnen- en buitenlandschen oorlog terugroepende, Europa, in een oogenblik dat de weldaden van den Vrede, hetzelve voor zijn langdurig lijden moesten troosten, tot eene algemeene wapening noodzaakt, moet billijk als den onverzoenbaren vijand van het algemeen welzijn beschouwd worden. Dit was de oorsprong, dit waren de beweegredenen van de declaratie van den 13. Maart: eene Declaratie van dewelke de regtvaardigheid en de noodzakelijkheid, algemeen erkend, en door het volksgevoel bekragtigd is.

De gebeurtenissen die *Buonaparte* in Parijs gebragt en die hem voor dit oogenblik de uitoeffening der oppermagt in handen gegeven hebben, hebben, ongetwijffeld, *werklijk*, den toestand, in denwelken hij zich, op het oogenblik van zijne komst in Frankrijk bevond, veranderd; doch deze gebeurtenissen, door eene strafwaardige verstandhouding, door militaire samenzweringen, door oproerige verraderijen, veroorzaakt, kunnen geen grond van *regt* opleveren; zij zijn volstrekt niets beduidende, indien zij uit het gezichtpunt des regts beschouwd worden. Indien de toestand van *Buonaparte*, wezenlijk en naar regten veranderd ware, zoo moesten de stappen die hij gedaan heeft, om op de puinhoopen van het door hem omgeworpen Gouvernement, zijne magt weder te herstellen, ten minsten op eenigen grond van regt steunen.

Buonaparte beweert in zijne Publicatien, dat het verlangen der Fransche Natie ter begunstiging van zijne herstelling op den troon, voldoende is om dezelve te wettigen.

De vragen, door de Mogendheden dienaangaande te beslissen, komen hierop neder: kan de dadelijke, voorgegevene, uitdrukkelijke of stilzwijgende toestemming der Fransche Natie tot de herstelling van de magt van *Buonaparte*, eene wettige verandering in de betrekking van hem en de vreemde Mogendheden veroorzaken, en aan dezelven eenige verpligting opleggen?

De Commissie is van gedachten dat dit het gevolg van eene dergelijke toestemming niet zijn kan; zie hier de redenen van derzelver overtuiging:

De Mogendheden kennen al te wel de grondbeginselen die hen, in hunne betrekkingen tot een onafhanklijk Land moeten geleiden, om (zoo als men hen heeft willen beschuldigen) te ondernemen van aan hetzelve wetten voor te schrijven, zich in deszelfs binnenlandsche zaken in te laten, hetzelve eenen Regeringsvorm voor te schrijven, of aan hetzelven Meesters, naar den smaak, de belangen of de gezindheden van zijne naburen te geven. (2) Doch zij weten ook dat de vrijheid van eene Natie, om het stelsel van zijne Regering te veranderen, deszelfs juiste grenzen hebben moet, en dat, indien de vreemde Mogendheden het regt niet hebben van hun het gebruik, hetwelk zij van hunne vrijheid maken, voor te schrijven, zij ten minsten toch onbetwistbaar de vrijheid hebben van tegen alle misbruiken, welke zij van dezelve, ten hunnen nadeele zouden kunnen maken, te protesteren. Doordrongen van dat grondbeginsel, houden de Mogendheden zich niet gemagtigd om aan Frankrijk een Gouvernement op te dringen; doch zij zullen ook nimmer afstand doen van het regt van, onder welken Tijtel zulks ook zoude mogen zijn, alle ongeregeldheden en omwentelingen ten nadeele hunner Staten, in schijn van een gevestigd Gouvernement, te keer te gaan. Zij zullen de grenzen van Frankrijk, alomme, waar dezelve niet onbestaanbaar met hunne eigene veiligheid en met de algemeene rust van Europa zijn, eerbiedigen.

In het tegenwoordig geval, is het regt der verbondene Mogendheden, om in het geschil der binnenlandsche Regering van Frankrijk, zich in te laten, des te onbetwistbaarder, daar de afschaffing van de magt, die men aldaar thans wilde herstellen, eene van de hoofdvoorwaarden van het Vredesverdrag van Parijs geweest is, op dewelken alle de betrekkingen die, tot op de terugkomst van *Buonaparte* in Parijs, tusschen Frankrijk en het overige van Europa plaats hadden, berusteden. Op den dag van hunne aankomst in Parijs, verklaarden de Souvereinen, dat zij zich nimmer in eene onderhandeling met *Buonaparte* zouden inlaten. (3.) Deze Declaratie, ten hoogsten door Frankrijk en Europa toegejuicht, hadt den afstand van *Napoleon* ten gevolge, zoo als ook de overeenkomst van den 11. April; zij lag den grondslag van de voornaamste onderhandeling, en was woordelijk vervat in de inleiding van het Traktaat van Parijs. De Fransche Natie, zelfs vooronderstelt dat zij volmaakt vrij en eensgezind is, kan zich niet aan deze hoofdvoorwaarde onttrekken, zonder het Traktaat van Parijs en alle deszelfs tegenwoordige betrekkingen met het Systhema van Europa, den bodem in te slaan. De vereenigde Mogendheden van eenen anderen kant, op dezelfde voorwaarde aandringende, maken van geen ander regt gebruik, dan van dat, hetwelk het onmogelijk is hun te betwisten, indien men niet wil beweren dat de heiligste verdragen naar de willekeur van deze of geene der onderhandelende partijen verkragt kunnen worden.

Zie verder de tweede Bladz.

(1) Art. 1. van de Conventie van den 11. April 1814. is in de volgende bewoordingen bevat: „Keizer *Napoleon* doet voor zich, zijne opvolgeren en afstammelingen, zoo als ook voor alle de leden van zijne familie, afstand van alle regten op de Souvereiniteit en de magt, niet alleenlijk van het Fransche Rijk en van het Koningrijk van Italien, maar ook van alle andere Landen." Dan, niet tegenstaande dezen plegtigen afstand, heeft *Buonaparte* bij zijne onderscheidene Proclamatien uit de Golf van Juan, uit Gap, uit Grenoble en uit Lyon, zich getijteld: „bij de grate Gods en de Konstitutien des Rijks, *Keizer van Frankrijk*, enz. enz. enz." Zie Moniteur van den 21. Maart 1815

(2) Op deze wijze drukt zich het Rapport van de Staatsraad van *Buonaparte* over de oogmerken der Mogendheden uit. Zie Moniteur van den 3. April.

(3) Declaratie van de 31. Maart 1814.

wigt aan de Mogendheden is opgegeven, dat geene waanwijsheid, waar mede men dezelve heeft pogen aantetasten, daar aan eenig nadeel heeft kunnen toebrengen.

2. Dat deze beweegredenen in derzelver volle kragt nog aanwezig zijn, en dat de Declaratie van den 13. Maart, in den toestand van *Buonaparte* en van Frankrijk met betrekking tot de Mogendheden, geene verandering ondergaan heeft.

3. Dat het aanbod van het bekragtigen van het Traktaat van Parijs, in geen opzigt, hoe genaamd, de gezindheden der Mogendheden kan veranderen.

Dienvolgens zoude de Kommissie van gevoelen zijn, dat het onnoodig zoude wezen eene nieuwe Declaratie uit te vaardigen.

Hier volgen de onderteekeningen.

Volgens de jongste berigten uit Italien heeft het Garnisoen van Ancona, in welke Stad de vijand bij zijne retraite 3000 man geworpen hadt, aangeboden te kapituleren, mits men aan hetzelve toestonde met bagagie en wapenen uittetrekken; dan dit aanbod is geweigerd en de plaats ingesloten.

NEDERLANDEN.

GEND *den* 25. *Mei.* Gisteren is de Zoon van den Prins *de Poix*, uit Parijs, bij Z. M. *Lodewijk* XVIII. aangekomen. Hij berigt dat *Buonaparte* voor het einde dezer maand zich naar de Armée zoude begeven, en dat men verzekerde, dat zijne aankomst bij dezelve, het sein van het uitbarsten der vijandlijkheden zoude zijn.

Uit Ostende heeft men, dat de eerste, uit Amerika teruggekomene Engelsche Troepen, eergisteren aldaar ontscheept zijn.

Het schrikbewind maakt in het verdeelde Frankrijk zeer sterke en schroomlijke vorderingen. Het slaat denzelfden weg in als het voorgaande en poogt dezelfde oogmerken door dezelfde middelen te bereiken. De verbroedering der voorsteden van de Hoofdstad bestaat alleen uit Lieden die tot de geringste klasse des volks behooren, en die de Toonelen van 1792 en 1793, pogen te vernieuwen. Reeds den 8. dezer verscheen er een Decreet, hetwelk als het sein van het schrikbewind beschouwd kan worden; hetzelve begint met de ingezetenen van Emigratie te beschuldigen en vernieuwd den haat, de partijschappen en de verdeeldheden in Frankrijk. Dit Decreet is voorafgegaan door een Rapport van den door zijne gevoelens in 1793 aan den dag gelegd, bekenden Hertog van Otrante, in hetwelk onder anderen gezegd wordt, dat *Buonaparte*, in weerwil zijner weldaden, te vreezen heeft, ondankbare of ontrouwe onderdanen te zullen ontmoeten. Ook bespeurt men, volgens eenen particulieren Brief uit Parijs van den 16. dezer, dat de aanhangers van *Buonaparte* minder vertrouwen in hunne zaak beginnen te stellen, en zich in plaatse van hunne voormalige snorkerijen, nu van bedreigingen bedienen, terwijl hij zelf zich van de gestrengste maatregelen, die genoegzaam aan die van het schrikbewind evenaaren, of ten minsten de kenmerken van eene zieltogende dwinglandij dragen, bedient, om zijn gezag te handhaven.

BRUSSEL *den* 26. *Mei.* Dezer dagen is te Ostende een Schip aangekomen, aan boord van hetwelk zich een aantal Fransche Officieren bevond, die van Havre kwamen, om zich onder de Vanen van Z. M. den Koning van Frankrijk te scharen.

EFFECTEN.

Amsterdam den 29. *Mei.*

Intr. pCt.		Prijs.
2½	Holland, Werkelijke Schuld	36 à 36½
	——— Uitgestelde dito	3 à 3¼
	——— Restanten	1⅜ à 1⅞
	——— Kansbilletten	15⅛ à 16¼
4	——— Domein-Rescriptien	70 à 71
5	——— Syndicaat Bons, 5de serie	99 à 99¼
–	Dito 6de ———	96½ à 97
–	Dito 7de ———	92¾ à 93¼
–	Dito 8ste ———	89¾ à 91
3	Engeland, Geconsolideerde	59¾
5	Rusland bij *Hope* en *Comp.*	61¾ à 62½
4	Coupons van dito.	58½ à 59¼
5	Pruissen.	
5½	Spanje, 1807. dito.	24½ à 25
4	Coupons van dito.	9¼ à 9¾
2½	Weener Certificaten.	18 à 18½
5	Italien Monte Napoléon.	43 à 44
–	Napelsche Certificaten.	42½ à 43¼
5	Zweden.	32 à 33
4	——— Coupons.	24 à 25
4	Deensche Kroon.	41½ à 42½
5½	America. *Hope* en *Comp.*	93½ à 94
–	——— bij *Stephorst.* 1791.	77½ à 78

Hier uit volgt, dat de wil van het Fransche Volk in dit tegenwoordig geval, niet voldoende is om een afgeschaft Gouvernement, in den wettelijken zin, te herstellen, alzoo die afschaffing door plegtige verbindtenissen plaats gehad heeft, en de verbindtenissen door de Fransche Natie met alle de Mogendheden van Europa aangegaan, onder geen voorwendsel, hoegenaamd, het regt van dien geenen, wiens ontzetting van den Troon de hoofdvoorwaarde van alle Vredeverdrag met Frankrijk was, kunnen doen gelden. De wil van het Fransche Volk, indien dezelve werklijk bewezen ware, zoude insgelijks nul en van geener waarde zijn, vooral niet met betrekking tot het herstellen van eene magt, tegen dewelke geheel Europa, sedert den 31. Maart 1814, tot den 13. Maart 1815, zich verzet heeft; en in dit opzigt bevind zich *Buonaparte* juist in denzelfden toestand waar in hij zich in de laatste tijdsgewrichten zijner Regering bevond.

Tweede Vraag.

Verandert de aanbieding van de bekragtiging van het traktaat van Parijs de gevoelens der Mogendheden?

Frankrijk heeft geene reden om zich over het traktaat van Parijs te beklagen. Dit traktaat heeft Frankrijk met Europa verzoend; het heeft aan zijne wezendlijke belangen voldaan, het heeft zijne ware bezittingen, alle de bronnen van zijnen voorspoed en roem, die door een volk, hetwelk bestemd is om de eerste plaats in het sijsthema van Europa te bekleeden, begeerd kunnen worden, verzekerd, en aan hetzelve niets anders ontnomen dan die bedriegelijke buitenschors van eenen nationalen luister, die voor hetzelve eene onuitputtelijke bron van lijden, rampen en ellende was. Dit traktaat was zelfs eene allergrootste weldaad voor een land hetwelk door deszelfs Opperhoofd tot den allerrampspoedigsten toestand gebragt was. (4)

De geallieerde Mogendheden zouden hunne belangen en hunne pligten verraden hebben indien zij, ten koste van zoo veel gematigdheid en edelmoedigheid, bij het teekenen van dit traktaat geen verzekerd voordeel verworven hadden; dan, dit voordeel hetwelk zij bedoelden was alleen de vrede van Europa en het geluk van Frankrijk. Met *Buonaparte* onderhandelende, zouden zij nimmer hebben bewilligd in die voorwaarden welke zij hebben toegestaan aan een Gouvernement hetwelk aan Europa een onderpand van veiligheid en gevestigdheid aanbiedende, hen ontsloeg om van Frankrijk waarborgen te vorderen die zij van het oude Gouvernement geëischt zouden hebben. (5) Dit voorbeding is onafscheidbaar van het traktaat van Parijs, en door hetzelve te vernietigen, vernietigd men ook het geheele traktaat. De formeele toestemming der Fransche Natie tot de terugkomst van *Napoleon* tot den troon, staat gelijk met eene oorlogsverklaring tegen Europa; alzoo de staat van vrede tusschen Europa en Frankrijk, niet bestaan heeft dan door het verdrag van Parijs, en het verdr Parijs onbestaanbaar is met de magt van *Buonaparte*.

Indien deze redenering nog eenige ondersteuning noodig te hebben, zoude die te vinden zijn in de aanbiedin *Buonaparte* zelve, om dat Traktaat te bekragtigen. Traktaat was stiptelijk in acht genomen en ten uitvoe bragt, de latere werkzaamheden van het Kongres van nen, waren niets anders dan de gevolgen en de ontw lingen van hetzelve en zonder de nieuwe ondernemin *Buonaparte* zoude het voor eene lange reeks van Ja eene der grondslagen van het openbaar regt van E geweest zijn. Dan deze staat van zaken heeft plaats ge voor eene nieuwe omwenteling, en de bewerkers deze wenteling, hoe zeer zij ook onophoudelijk verklaren *d niets veranderd is*, (6.) bezeffen en gevoelen zelve, dat rondsom hun, veranderd is. Het is thans geene zaak Traktaat van Parijs te *handhaven*; het is de zaak het T taat van Parijs te vernieuwen. De Mogendheden bev zich thans met betrekking tot Frankrijk, in denze toestand waar in zij zich op den 31. Maart 1814 bevo Men heeft geenen Oorlog voortekomen — want Fran heeft dezelve aangestoken — het is om denzelven te eind dat men thans aan Europa eenen staat van zaken aanbi welke wezendlijk verschild van dien in den welken de V van 1814 gesloten wierdt. De vraag houd dus op eene v van regt te zijn; het is alleen eene vraag van staatkun berekening en voorzigtigheid, bij dewelke de Mogendh alleenlijk met de wezendlijke belangen hunner volken en algemeen belang van Europa, moeten raadplegen.

De Kommissie vermeent zich te kunnen ontslaan van een gedetailleerd berigt van derzelver overwegingen te ge als welke in het laatste opzigt de maatregelen der Kabin geregeld hebben. Het zal voldoende zijn te herinneren, de man die thans aanbied het traktaat van Parijs te bek tigen, vermeent zijne waarborg in die van eenen Souve

Zie verder den kant van deze Bladz.

te stellen wiens wettigheid onbevlekt, en wiens welwillendheid onberekenbaar is, juist dienzelfden man is, die gedurende vijftien jaren de aarde verwoest en ten onderstenboven geworpen heeft om aan zijne heerschzugt te voldoen, die millioenen slagtoffers en het geluk van eene geheele generatie aan een stelsel van overwinning, hetwelk door stilstand van wapenen, die den naam van vrede niet verdiende, alleenlijk drukkender en haatlijker gemaakt wierdt, heeft opgeofferd; (7) die, door onzinnige ondernemingen het geluk afgemarteld hebbende, geheel Europa tegen zich in de wapenen brengt, en na Frankrijk te hebben uitgeput, genoodzaakt is van zijne ontwerpen afstezien en afstand te doen van zijne magt, om nog een gedeelte van zijn aanwezen te redden; die in een oogenblik waarin alle de Natien van Europa zich aan de hoop van eene duurzame vrede overgaven, nieuwe treurtooneelen opende, en door eene dubbelde snoodheid, jegens de Mogendheden die hem al te edelmoedig gespaard hadden, en jegens een Gouvernement tot hetwelk hij niet weder dan door de snoodste verraderij geraken konde, eenen troon overweldigd heeft van denwelken hij afstand had gedaan en die hij nimmer dan tot ongeluk van Frankrijk en de wereld beklommen hadt. Deze man heeft aan Europa geen ander onderpand aantebieden dan zijn woord. Wie zou, na eene droevige ondervinding van vijftien jaren, moeds genoeg hebben deze waarborg aan te nemen? En indien de Fransche Natie wezendlijk zijne zaak omhelsd heeft, wie kan dan langer het onderpand hetwelk zij zoude kunnen aanbieden, eerbiedigen?

De vrede met een Gouvernement aan zulke handen toebetrouwd en uit zulke Leden bestaande, zoude niet anders dan eenen eeuwigdurenden staat van onzekerheid, angstvalligheid en gevaar zijn. Geene Mogendheid zich in de daad kunnende ontwapenen, zouden de Volken ook de voordeelen van eenen wezenlijken vrede niet kunnen genieten; zij zouden door belastingen van allerleien aard, gedrukt worden; het vertrouwen nergens hersteld kunnende worden, zouden de Landbouw en de Koophandel overal kwijnen, niets zoude in de Burgerlijke betrekkingen vast zijn; eene sombere misnoegdheid zoude zich over alle de Landen uitstrekken, en van dag tot dag zonde het bekommerd Europa eene nieuwe uitbarsting te gemoet zien. Voorzeker hebben de Souvereinen de belangen hunner Volken niet vergeten toen zij oordeelden dat een openlijken Oorlog met alle deszelfs onaangenaamheden en opofferingen te verkiezen was voor eenen dergelijken staat van zaken, zoo als dan ook derzelver genomene maatregelen eene algemeene goedkeuring verworven hebben.

Het gevoelen van Europa heeft zich bij deze groote gelegenheid op eene stellige en allerplegtigste wijze aan den dag gelegd; nimmer zijn de gevoelens des Volks openlijker bekend geworden dan in een oogenblik waarin de vertegenwoordigers van alle de Mogendheden zich ter bevestiging van den vrede van de wereld, bijeen bevonden.

Derde vraag.

Is het noodzakelijk eene nieuwe Declaratie publiek te maken?

De aanmerkingen welke de Kommissie aanbied leveren het antwoord op, op de laatste vraag welke aan dezelve ten onderzoek gegeven is. Zij geeft in aanmerking:

1. Dat de Declaratie van den 13. Maart, door regtvaardige en klaarblijkelijke drangredenen van zulk een beslissend ge-

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

(4) „De Keizer overtuigt van den hachelijken toestand in denwelken hij Frankrijk gebragt heeft, en van de oomogelijkheid in dewelke hij zich bevind om hetzelve te redden, heeft, naar het schijnt, eenen volkomenen en onbeperkten afstand willen doen." Brief van den Maarschalk *Ney*, aan den Prins van *Benevent*, gedagteekend Fontainebleau 5. April 1814. Zie Moniteur van 7. April 1814.

(5) Inleiding tot het Traktaat van Parijs.

(6) Dit is het denkbeeld hetwelk bij aanhoudenheid in Rapporten van den Staatsraad van *Buonaparte* door den M niteur van den 13. April 1815, publiek gemaakt, voorko

(7) De Kommissie vermeent alhier de belangrijke aanmerking te moeten maken, dat het grootste gedeelte der overweldigingen en gedwongene vereenigingen, waaruit *Buonaparte* achtereenvolgende, datgeene geformeerd heeft hetwelke hij het *groote rijk* noemde, juist hebben plaats gehad in dien snooden tusschentijd van vrede die aan Europa rampzaliger was dan den oorlog, door denwelken het gefolterd wierdt. Op deze wijze heeft hij zich meester gemaakt van *Piëmont*, van *Parma*, van *Genua*, van *Lucca*, van den *Romeinschen Staat*, van *Holland* en van de Landen welke de 32ste Militaire Divisie uitmaken. Ook was het insgelijks in eenen tijd van vrede (ten minsten met het geheele vaste land,) dat hij zijne eerste aanvallen tegen *Portugal* en *Spanjen* deedt, en door de list en de stoutmoedigheid, de overwinning dier landen tot stand gebragt meende te hebben, toen de vaderlandschgezindheid en de geestdrift van de volken van dat Schiereiland, hem in eenen bloedigen oorlog inwikkelden die het begin van zijnen val en van de redding van Europa was.

. Heden morgen beviel zeer voorspoedig van e welgeschapen DOCHTER, ADRIANA SOPHIA V HEECKEREN TOT DE WIERSSE, geliefde H vrouw van

R. G. VAN TUYLL VAN SEROOSKERKE

Utrecht den 26. Mei 1815.

. Heden is mijne geliefde Huisvrouw J. J. CUPERU voorspoedig bevallen van eene welgeschapen *DOCHTER*.

AND. OORTMAN.

Utrecht den 29. Mei 1815.

. Mijne geliefde Huisvrouw verloste heden van ee ZOON.

J. VAN DER SCHROEFF *Gz.*

Utrecht den 30. Mei 1815.

. JEAN JAQUES PONCELET EN ZOON, te Amsterdam, zullen, gedurende de maand JUNY aanstaande, de Woensdags en Vrijdags, 's morgens van 9 tot 12 uren, ten hunnen Kantore vaceeren, ter betaling van EEN JAAR In trest à 6 pCt. 's jaars, verschenen primo Januarij 1810, van de Negotiatie op de Plantagie *KNOFFELSGIFT* en *BUITEN RUST*, te Suriname, dat op de Obligatien zal worden afgeschreven.

. JEAN JAQUES PONCELET EN ZOON, te Amsterdam, zullen, gedurende de maand JUNY aanstaande, des Woensdags en Vrijdags, 's morgens van 9 tot 12 uren, ten hunnen Kantore vaceeren, ter betaling van TWEE JAREN Intrest à 5 pCt. 's jaars, verschenen primo Januarij 1811, van de Negotiatie op de Plantagie *MONNIKKENDAM*, te Suriname, dat op de Obligatien zal worden afgeschreven.

. N. en J. en R. VAN STAPHORST, adverteeren, dat de COUPONS van de NEGOTIATIE op AMERICAANSCHE FONDSEN, in dato primo Januarij 1791, ten Kantore van N. en J. VAN STAPHORST en HUBBARD gedaan, welke op primo Januarij 1815 zijn vervallen geweest, met primo Junij 1815, zullen betaald worden ten Kantore van de ASSOCIATIE CASSA te Amsterdam.

. Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den Boedel van wijlen Mejufvrouw ALEIDA RENGERS, onlangs te Utrecht overleden, gelieve daar van opgave of betaling te doen, voor 15. Junij 1815 aan den Advocaat en Notaris SANDERSON, te Utrecht.

. Zij, die iets te vorderen hebben van, te verevenen met, verschuldigd zijn aan, of Effecten onder zich mogten hebben, behoorende tot den Boedel van wijlen den Heer WILLEM POT *Jacobus Zoon*, gewoond hebbende op de Hofstede *Postdam* nabij Woerden, in de Polder Rietveld, en aldaar den 31. Maart jl. overleden, gelieve daarvan opgave, verevening of afgifte te doen *vóór* of op den *Eersten Julij* aanstaande, ten Kantore van Mr. JACOBUS BREDIUS, Notaris te Woerden; kunnende na dien tijd geene vorderingen meer worden aangenomen, even min als worden vertraagt om Regtsmiddelen te werk te stellen, tegen hen, die van hunne verpligting in gebreke blijven.

. De Notaris WM. PERNIS, zal, namens zijne Heeren Principalen, te Vianen, *op Woensdag den 7. Junij* aanstaande, des morgens om tien uren, in 't Logement *de Roos* aldaar, in 't openbaar Verpachten, de EERSTE SNEDE of HOOIGRAS, van circa tweehonderd Morgen allerbeste Uiterwaarden, gelegen boven en beneden de Stad Vianen, en dat in Perceelen; kunnende zeer geredelijk te Water en per As worden vervoerd.

. Publieke Verkooping bij Opbooging, om contant Geld, ten overstaan van GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, openbaar Notaris binnen Utrecht.

Op Dingsdag den 13. Junij 1815, zal men voor de Huizinge van den Heer Overledenen, hier na gemeld, staande binnen Utrecht in de Zuilestraat, op den hoek van de Lange Nieuwstraat, Wijk A. No. 392, verkoopen:

Goud, Zilver en Platedwerk, Bijouterien, allerhande Meubilen, Inboedel en Huisraad, Bedden en hun toebehooren, Tafel- en Beddenlinnen, Porceleinen, Glas- en Aardewerk; Gordijnen, Tapijten en Vloerkleeden; Koper, Tin, Blik, Yzer- en Mandenwerk; Mans- en Vrouwen Kleederen; *item* een Tuigpaard, Chais, Tuigen en Stalgereedschappen; eene groote verzameling van Kunstmatige en andere Boeken; benevens een voorraad van Sterke Dranken en Kina-Wijn, Patent- en andere Olij, met de Gereedschappen, en hetgeene tot het prepareren van Patent-Olij noodig is.

Alles nagelaten door den Heer *Cornelis Anthonie van Meurs*, in leven Apothecar, gewoond hebbende en overleden binnen Utrecht, den 8. Maart 1815.

Zullende dezelve Verkooping geschieden krachtens bekomen permissie van Mijn Heer den President van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht.

Ten verzoeke van den Heer *Andries van Meurs*, Particulier, wonende binnen Utrecht op de Marie-Plaats, van regtswege Voogd over *Catharina Ludovica van Meurs*, minderjarige Dochter van wijlen den Heer *Cornelis Anthonie van Meurs* voornoemd en zijne vooroverledene Huisvrouw *Adriana Cornelia Moninx*, waarvan dezelve is het eenig Kind en Erfgename ab Intestato, doch welke kwaliteit van Erfgename voor haar niet anders is aanvaard, dan onder beneficie van Inventaris, blijkens verklaring daarvan wettig uitgebragt.

Voorts nog ten verzoeke en in tegenwoordigheid van den Heer *Gerardus Moninx*, Grutter, te Montfoort, benoemde toeziende Voogd der gemelde Minderjarige.

NB. De Goederen zullen daags voor de Verkooping van des morgens ten 10, tot des namiddags ten 3 uren, kunnen bezigtigd worden, en het Goud en Zilver twee dagen eerder.

. TE HUUR, om terstond te kunnen aanvaarden, den Huize ROOYESTEIN, voorzien van 2 Beneden en 3 Boven-Kamers, ruime Zolder met 2 Slaapplaatsen, Kelderkeuken, Pomp, Provisie- en Wijnkelder, met annexe Tuin en Boomgaardje, gelegen aan den Dwarsdijk, onder Cothen, een half uur van Wijk, Neerlangbroek en Werkhoven, bijzonder geschikt voor een *Jagthuis*; te bevragen bij JAN DE GRAAF aan den Dwarsdijk, alsmede bij de Heeren Notarissen N. W. BUDDINGH te Utrecht, en Mr. J. H. NOORDBEEK, te Wijk bij Duurstede.

. Ten gevolge van de aankondiging door Heeren Gecommitteerden tot den Yk van de Ellen, Kannen, Gewigten en Maten, op authorisatie van Heeren Burgemeesteren dezer Stad gedaan, worden bij deze opgeroepen, alle de geenen, welke in Wijk C woonachtig zijn en zich in hun handel, en bedrijf bedienen van Gewigten, Ellen, Kannen en Maten, omme dezelven van alle vuiligheid gezuiverd ter Yking aantebieden, aan den Stads Yker HENDRIK BUYN, waar toe ten zijnen Huize op de Oudegragt over de Gaardbrug gevaceerd zal worden, van Maandag den 5. tot Zaturdag den 10. Junij dezes Jaars, des morgens van acht tot twaalf uren, en des nademiddags van twee tot vijf uren, en zoo vervolgens voor de daarop volgende Wijken dezer Stad, op poene, dat door de nalatigen na het afloopen van den Yk voor dit Jaar dubbeld Ykloon zal moeten voldaan worden, boven en behalven de Boetens omtrent dit Artikel gemaakt of noch te maken.

. Aan 't geëerd Publiek wordt geadverteerd, dat de WAGEN van *VAN KOTEN*, van Utrecht naar den Bosch, en van den Bosch naar Utrecht, weder zal beginnen te Rijden op Donderdag den eersten Junij eerstkomende, en vervolgens alle dagen, behalven des Zondags, des morgens om zeven uren, van voor het Logement van VAN ROSSEM, *den Engel*, alwaar de Goederen besteld en de Lootjes der Plaatsen uitgegeven worden.

TE UTRECHT BY DE LEEUW EN COMP.